

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 37/17
Luksemburg, 4 kwietnia 2017 r.

Wyrok w sprawie C-544/15
Sahar Fahimian / Bundesrepublik Deutschland

Organy krajowe mogą odmówić, ze względów bezpieczeństwa publicznego, wydania obywatelce irańskiej, będącej absolwentką uniwersytetu objętego środkami ograniczającymi, wizy w celu odbycia studiów we wrażliwej dziedzinie takiej jak bezpieczeństwo technologii informatycznych

O ile organy krajowe dysponują szerokim zakresem uznania w odniesieniu do oceny istnienia zagrożenia dla bezpieczeństwa publicznego, o tyle decyzję w sprawie odmowy należy jednak odpowiednio uzasadnić

Sahar Fahimian, obywatelka irańska, jest posiadaczką dyplomu Master of Science z dziedziny technologii informatycznych, wydanego przez Sharif University of Technology (Iran). Uniwersytet ten został objęty środkami ograniczającymi ustanowionymi przez Unię Europejską ze względu na wsparcie, jakiego udziela on rządowi irańskiemu, w szczególności w dziedzinie wojskowej.

W 2012 r. S. Fahimian uzyskała stypendium w Center for Advanced Security Research Darmstadt (CASED) na Technische Universität Darmstadt (uniwersytecie technicznym w Darmstademie, Niemcy) w celu podjęcia studiów doktoranckich. Jej projekt badawczy obejmował bezpieczeństwo systemów mobilnych, w szczególności wykrywanie ingerencji w smartfony, aż do protokołów bezpieczeństwa. Następnie S. Fahimian wniosła w przedstawicielstwie dyplomatycznym Republiki Federalnej Niemiec w Teheranie o wydanie wizy w celu podjęcia studiów. W następstwie oddalenia wniosku o wizę S. Fahimian złożyła skargę przed Verwaltungsgericht Berlin (sądem administracyjnym w Berlinie, Niemcy). Rząd niemiecki uzasadnił tę odmowę obawą, że wiedza, jaką zdobędzie S. Fahimian podczas badań, może następnie zostać nieprawidłowo wykorzystana w Iranie (na przykład dla celów zbierania poufnych informacji w państwach zachodnich, wewnętrznych represji lub, ogólniej, w związku z naruszeniami praw człowieka).

To w tym kontekście Verwaltungsgericht Berlin wniósł do Trybunału Sprawiedliwości o dokonanie wykładni dyrektywy 2004/114 w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów¹. Dyrektywa ta ma na celu promowanie Europy jako uznanego światowego centrum w zakresie studiów wyższych i szkolenia zawodowego poprzez wspieranie gotowości studentów będących obywatelami państw trzecich do przyjazdu. Jednakże w celu wydania takiej wizy w dyrektywie ustanowiono wymóg, aby wnioskodawca nie został uznany za zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego. Verwaltungsgericht Berlin dąży konkretnie do ustalenia, czy organy krajowe dysponują szerokim zakresem uznania (objętym jedynie ograniczoną kontrolą sądu), aby określić, czy wnioskodawca stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego oraz czy w okolicznościach takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym wspomniane organy są uprawnione do odmowy wydania żądanej wizy.

W dzisiejszym wyroku Trybunał udzielił odpowiedzi, że organy krajowe dysponują szerokim zakresem uznania w celu zweryfikowania – w świetle wszystkich istotnych okoliczności charakteryzujących sytuację obywatela państwa trzeciego ubiegającego się o wizę w celu odbycia studiów – czy obywatel ów stanowi zagrożenie, nawet jedynie potencjalne, dla bezpieczeństwa publicznego.

¹ Dyrektywa Rady 2004/114/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie (Dz.U. 2004, L 375, s. 12).

Ponadto, dyrektywa nie stoi na przeszkodzie temu, aby odmówić wize w celu odbycia studiów obywatelowi państwa trzeciego, który (i) jest absolwentem uniwersytetu objętego środkami ograniczającymi Unii (ustanowionymi ze względu na istotny poziom zaangażowania tego uniwersytetu na rzecz rządu irańskiego w dziedzinie wojskowej lub w dziedzinach powiązanych) oraz (ii) zamierza prowadzić w danym państwie członkowskim badania w dziedzinie wrażliwej dla bezpieczeństwa publicznego, gdy informacje, jakimi dysponują te organy, uzasadniają obawę, iż wiedza, jaką zdobędzie ta osoba w ramach badań, może następnie zostać wykorzystana dla celów sprzecznych z bezpieczeństwem publicznym. W tym względzie Trybunał uściślił, że zbieranie poufnych informacji w państwach zachodnich, wewnętrzne represje lub, ogólniej, naruszenia praw człowieka stanowią cele stojące w sprzeczności z zachowaniem bezpieczeństwa publicznego.

W tych okolicznościach Verwaltungsgericht Berlin powinien ustalić, czy wydana wobec S. Fahimian decyzja w sprawie odmowy opiera się na wystarczającym uzasadnieniu i wystarczająco solidnej podstawie faktycznej.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793